

end netop til dem, hvortil de ere henlagte. Jeg veed meget vel, at dette er en Sætning, hvis Rigtighed Mange ikke erkjende; jeg udtaler den altsaa ikke, for at gjøre den til en Discussionsgjenstand, men jeg gjør det kun for simpelthen at sige, hvorledes min Stilling til Lovforslaget er. Altsaa siger jeg, at, ifølge denne min Grundtanke, er dette ikke et Lovforslag, som jeg kan slutte mig til, som det foreligger, men paa den anden Side finder jeg det fuldkommen naturligt, og jeg kan sige berettiget, at det Misforhold, der nu finder Sted i de geistlige Lønningsforhold, ønskes hævet, og som Følge deraf nævner jeg heller ikke Tvivl om, at det høie Thing modtager Lovforslaget, og navnlig fremmer det paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller har udtalt var den ønskelige, nemlig henviser det til et Udvalg. I ethvert Fald troer jeg, at Alle vilde være enige i, at denne Sag, uagtet den har været drøftet 2 à 3 Gange her i Rigsdagen, endnu egner sig til en omhyggelig Overveielse, og at den bedst vil kunne blive Gjenstand for en saadan, naar man lader den gaae til et Udvalg.

H. Jensen: Da vi forleden Dag behandlede en Sag, angaaende de kirkelige Forhold, bragte jeg paa Bane et Spørgsmaal, der, saavidt jeg skjønner, er det egentlige Stridspunkt i den Sag, som nu ligger for, idet jeg gjorde gjældende, at den naturlige Maade at ordne vore kirkelige Forhold paa var, at lade Tienberne ved indtrædende Vacance i de geistlige Embeder flyde tilbage til Tienbejherne, og lade disse slutte sig sammen i Menigheder og vælge deres Præster, som de selv vilde det. Mine Ytringer vakte dengang nogen Muntterhed i Salen, men det glæder mig særdeles, at jeg idag har faaet nogen Tilslutning, i ethvert Tilfælde i det Væsentlige, fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Kreds (Steen). Han var nemlig enig med mig i det, der for mig er Hovedsagen, at det maa være en fri Sag for Menighederne at staae sig de Præster, som de ønske, og han maa da naturligviis, antager jeg, ogsaa være enig med mig i, at det maa være en frivillig Sag for dem at ordne sig i Menigheder, som de selv vilde

det. Der bliver altsaa kun tilbage det Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig, for at staae dette Forhold tilveie, og da er det min Mening, at den naturlige og simple Maade dertil er den, som jeg har nævnet; derved undgaaer man at komme i Strid om det store Spørgsmaal, om Tienben skal indflyde i Statskassen eller ikke, og O'Herrer, der mene, at Staten ikke maa anvende disse Djæveler til Kirken eller til noget andet Formaal, vilde derfor, synes det mig, kunne slutte sig til den Betragtning af Sagen, som jeg dengang gjorde gjældende. Det ærede nysnævnte Medlem, som tiltraadte min Tanke i Hovedtrækkene, var desværre saa kortfattet, at han aldeles ikke angav nogen Maade, hvorpaa det Maal, som han havde sat sig, nemlig at faae Staten befriet fra den Forpligtelse til at staae Menighederne Præster, skulde kunne naaes. Det forekommer mig imidlertid, at det Lovforslag, som her foreligger, vil kunne føre til det Maal, som det ærede Medlem og jeg ere enige i at ønske naaet. Det er ganske vist en stor Omvei, og jeg maa naturligviis ubetinget foretrække den simplere, som jeg har antydet, men det er dog en Vei, som kan føre til Maalet, og naar man ikke har nogen anden, forekommer det mig, at man maa kunne holde sig til den. Skulde det ærede Medlem imidlertid kunne anvise en anden Vei, vilde det være særdeles ønskeligt, om han meddeelte os den; thi det kunde dog være, at han ikke vilde komme til at staae saa ene med sin Anstuelse, som det syntes, at han var tilbøielig til at troe. Jeg skal derfor opfordre det ærede Medlem til at meddele os, om han antager, at det Maal, som han ønsker naaet, kan naaes ad anden Vei end den, der her ligger for. — Der er fremkommet nogle Indvendinger imod et Hovedpunkt i Lovforslaget fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein), Indvendinger, som efter min Opfattelse ikke ere blevne tilstrækkelig imødegaaede af ærede Talerere, der senere have haft Ordet, og som forøvrigt have berørt det ærede Medlems Ytringer. Jeg sigter navnlig til den Bestemmelse, at Lovens Indhold ikke skal kunne gjøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse. Det ærede Medlem gjorde herved en Bemærkning,